

Oversigt over Plantesygdomme.

213. — Juni 1936.

Manganmangel, Lyspletsyge, i Vaarsædmarkerne er ikke mere godartet som i April og Maj. Da Varmen kom i Juni Maanedes første Halvdel, slog Lyspletsygen pludselig voldsomt igennem og ødelagde mange Steder, især paa de lettere, stærkt kalkede Jorder, Kornet totalt, før det lykkedes at faa fat i Mangansulfat og faa det strøet ud.

Kobbermangel, Gulspidssyge, træffes paa de kendte Lokalteter i Jylland, men trænges Aar for Aar tilbage ved Brugen af Blaasten, som nu ofte udstroes før Saaningen i Blanding med Kunstgødning. Ikke alene Korn, men ogsaa Kaalroer, Runkelroer og Kløver lider stærkt ved Kobbermanglen.

Stribesyge er slem i Bygmarkerne, hvor Udsæden ikke er afsvampet.

Fodsyge i Hvede, Byg og Rug er usædvanlig godartet i Aar; muligvis fordi Vejret har været den ugunstig i Forsommeren.

Stankelbenlarverne har mod Sædvane fortsat Angrebet langt ind i Juni Maaned og har ikke blot været slemme i Korn og Roer efter Grønjord, men ogsaa i Græsmarker paa lav Jord (Enge, Moser og Kær).

Jordlopperne har hist og her over hele Landet været slemme og foraarsaget en Del Omsaaning.

Aadselbiller har adskillige Steder i Østjylland hærget Bedemarkerne, men bekæmpes udmærket med Giftklid med Schweinfurtergrønt.

Kartoffelskimmel er kun set paa Vestmøn den 29. Juni i tidlige Kartoffler.

Æbleskurven er mange Steder allerede af Betydning. Det fugtige Foraar har øjensynligt givet den en god Start, man bør derfor alle Steder være paapasselig med Sprøjtning eller Pudring.

Pæreskurv er fundet nogle Steder, men er som Helhed af langt mindre Betydning end Æbleskurv.

Graaskimmel (= Monilia) paa Æble og Kirsebær er mange Steder

af stor Betydning. Det maa stærkt tilraades, at alle visne Skud nu afskæres og brændes.

Æblemeldug er mere almindelig og alvorlig, end den plejer at være, Sprøjtning med Svovlkalk 2:100 har virket ret godt.

Blommepunge er almindeligere end tidligere, særlig paa Mirabel.

Stikkelsbærdræberen hærger mange Steder Stikkelsbærplantningerne, trods forskellige Sprøjtninger. Resultaterne af disse er meget varierende.

Pærehvepsen, der tidligere har været uden nævneværdig Betydning, gjorde virkelig Skade i en Del Tilfælde. Baade Æblehvepsen og Blommehvepsen anrettede ofte betydelige Ødelæggelser, og det samme kan som sædvanlig siges om Pæregalmyggen.

»Rødt Spind« er udbredt paa Frugttræerne, og Angrebene er mange Steder stærke.

Bladlusangrebene er i Tiltagen, og navnlig Blommetræerne kan være stærkt besat med Lus.

Larverne af Stikkelsbærhveps og Jordbærhveps gjorde usædvanlig megen Skade i Aar. I vore Forsøg viste Sprøjtning med Cryocid (1 %) god Virkning mod Stikkelsbærhvepsens Larver, medens det fra Praksis meldes, at baade Sprøjtning og Pudring med samme Middel gav udmærket Resultat mod Jordbærhvepsens Larver.

Gaasebillerne har sværmet i meget stort Antal i mange af Jyllands Egne (særlig i Sønderjylland og Midtjylland), ligesom de optraadte talrigt i Nordsjælland. Der anrettedes megen Skade paa Frugttræer (særlig Æble), Frugtbuske og Prydplanter. Derrispudder (33 %) viste sig at være et virksomt Bekæmpelsesmiddel.

Lyngby, 7. Juli 1936.

Statens plantepatologiske Forsøg.

Der er for Juni Maaned indkommet 82 Beretninger; endvidere er der besvaret 600 Forespørgsler.

KORN.

Manganmangel, Lyspletsyge, i Vaarsædmarkerne blev i Oversigterne for April og Maj kaldt godartet, i Juni Maaned har dette Forhold ændret sig meget stærkt, saa den nu maa kaldes endog meget ondartet i store Dele af Landet, dog særlig i Jylland. Omslaget kom pludseligt, da Varmen satte ind i Juni Maanedes Begyndelse. Der foreligger 50 Indberetninger, deraf lyder nu kun de 15 paa svage, og de 35 paa stærke eller ødelæggende Angreb. Disse ødelæggende Angreb forekommer hovedsagelig i Jylland paa Sandjorderne, men dog heller ikke sjældent paa Øerne. Overalt kan man henvise til løs Jord, for stærk Kalkning, et enkelt Sted Bruugen af Aske (Helge Drewsen), eller Salpeter. Paa de sværere Jorder har den rigelige Foraarsfugtighed maaske nok klasket Jorden saa fast, at Lyspletsygen er holdt nede, men paa de lette Jorder har det ikke hjulpet; da Varmen blev tilstrækkelig, kom Lyspletsygen og det endda værre end sædvanlig. Der bruges store Mængder Mangansulfat med glimrende Resultater, det virker ogsaa uden Nedbør, som det er set bl. a. i Hanherrederne (N. Svaneborg), men fra flere Steder klages over, at Købmændene ikke kan skaffe tilstrækkelig store Kvanta hjem. Ved Tørring har 50 kg Brunsten pr. ha givet godt Udslag, selv om det blev tilført sent (F. Bek Pedersen). Der omtales i en enkelt Indberetning, at man endnu træffer en Del Landmænd uden Kendskab til Lyspletsygens Udseende og Behandlingsmaade og til dens Opstaaen ved for stærk Kalkning. Der kan altsaa endnu ikke siges at være agiteret for stærkt mod den overdrevne Kalkning.

Kobbermangel, Gulspidssyge, i Vaarsæden bliver, takket være Blaastensbehandlingen og Bordeauxsprøjtningen af Kartofflerne, sjældnere Aar for Aar, men det er ogsaa store Mængder Kobber der efterhaanden er øst ud paa Jorden i de Egne af Jylland, hvor denne Sygdom forekommer. Gulspidssygen forekommer baade paa kalket og ukalket Jord. Visse Steder skal der meget Blaasten til at ophæve den, et Sted havde saaledes 130 kg pr. ha i Løbet af 3 Aar endnu ikke helt faaet Bugt med den, det var paa Højmose ved Skive. Der indkom denne Gang 19 Beretninger om Gulspidssyge fra de gamle Lokaliteter i Jylland, kun et Tilfælde er fra Sjælland, det er paa Fedgaard ved Fakse. Sygdommen kom frem i Midten af Juni Maaned, og blev ofte meget ondartet, hvor der ikke var givet Blaasten. Paa de sortsandede Jorder ved Thyregod var Bygget mest angrebet; i en Blandsædmark var al Bygget angrebet, mens Havren var sund. Overalt er Gulspidssygen værst efter Kaalroer (P. Trosborg). Ved Aalborg er Sygdommen fundet paa nye Steder (J. Chr. Andersen-Lyng-

vad). I Thy er den set i Korn- og paa de mellemliggende Runkelroemarker, hvor Planterne ikke vilde vokse (A. K. Roelsgaard).

Stribesyge (*Pleospora graminea*) er meget almindelig, hvor man ikke afsvamper, men ses næsten aldrig, naar der er brugt kemiske Afsvampningsmidler. Majabyg synes ved Roskilde at angribes mere end de andre Bygsorter (K. M. Nielsen). De nye Bygsorter er i Aar ret stærkt angrebet, saa der maa slaas til Lyd for en almindelig Afsvampning af dem (M. Greve).

Nøgen Bygbrand (*Ustilago nuda*) ses som i de foregaaende Aar; om den gælder det, at den syner mere end den er. Ved Abed forsøgte man i Fjor at plukke alle Brandaks meget tidligt bort. I Aar er der imidlertid næsten lige saa stærke Angreb i vedkommende Partier; de maa vel være smittet fra andre Marker (H. A. B. Vestergaard).

Meldug (*Erysiphe graminis*) begyndte ved Abed at tage haardt fat i det sildigt saaede Byg, men aftog igen med Varmens og Tørkens Komme. Paa Sejro fandtes stærke Angreb i Byg paa fugtig Søbund.

Fodsyge er ikke nævnt af en eneste Indsender i Juni Maaned.

RODFRUGTER.

Manganmangel, Lyspletsyge, skader Runkelroerne ikke saa lidt; paa Sejro er set et stærkt Angreb paa udtørret Søbund, hvor Roerne var meget lyse og tildels plettede paa Bladene og en hel Del forsat i Vækst. Jordbunden indeholdt mange Muslingeskaller.

Kobbermangel, Gulspidssyge, kan fuldstændig standse Væksten hos baade Runkelroer og Kaalroer, det sker ofte pletvis i Markerne; der maa i saa Fald snarest gives Blaasten.

KARTOFLER.

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*) er kun rapporteret fra Vestmøn d. 29. Juni, Sortsnavnet oplystes ikke.

Sortbensyge (*Erwinia phytophthora*) kan findes i de fleste Kartoffelmarker, men der er kun ganske enkelte angrebne Planter, og den synes derfor gennemgaaende at være uden større Betydning (P. Riis Vestergaard). Denne Udtalelse kan gælde for større Omraader, idet der ikke haves en eneste Beretning om stærke Angreb.

Rodfiltsvamp (*Rhizoctonia solani*) skulde man have ventet stærke Angreb af paa Grund af det kolde, vaade og sene Foraar. Det er imidlertid gaaet anderledes, der meldes kun forsinket Spiring fra Aalborg-egnen (J. Chr. Andersen-Lyngvad) og fra Samsø, hvor Rodfiltsvampen har skadet de tidlige Kartoffler og nedsat Udbyttet (P. Riis Vestergaard). Ved Brande har Kartoffelskimmel paa Knoldene været mere ødelæggende, fordi den i langt højere Grad har formindsket Plantetallet i Markerne.

OLAF NIELSEN.

FRUGTHAVEN.

Æbleskurven (*Venturia inaequalis*) havde sidst i Juni godt fat mange Steder. Man kan endog sige, at den var overraskende stærk efter den tørre Juni, men den har nok faaet en god Start i det fugtige Foraar, og der har været tilstrækkelig Dug i Juni til at begunstige dens videre Udbredelse. Der skrives bl. a. »Svampen har saa godt fat som sjældent set før paa denne Aarstid, stærkt Angreb paa Frugterne er almindeligt« (E. Christensen, Slagelse).

Trods Sommersprøjtning er der rundt omkring noget Angreb paa de modtagelige Sorter; men Sprøjtningens gode Virkning fremhæves af flere. A. Gylling, Aarhus, skriver: »Flere Steder, hvor man ved Blomstringens Slutning kun har sprøjtet med Nikotin og Blyarsenat, er der i Løbet af kort Tid iagttaget ret stærke Angreb af Skurv, ellers er der intet Angreb, hvor der er sommersprøjtet«. Det bør bemærkes, at Laxtons superb nævnes et Par Steder blandt de, der er særligt angrebne paa Bladene (Arne Pallesen, Hjøllund; J. C. Myrhøj, Skive).

Pæreskurv (*Venturia pirina*) er som sædvanlig paa denne Aarstid langt mindre almindelig end Æbleskurv. Mange har enten ingen Angreb set eller kun set svage Angreb. Følgende Udtalelser viser dog, at Pæreskurven ogsaa nogle Steder er af Betydning: »Især i de forsømte Haver er der megen Skurv, men ogsaa hvor der er sprøjtet, kan man finde Blade med Skurvpletter (P. Helt, Karise). »Angreb almindelige paa ikke sprøjtede Træer« (P. Chr. Andersen, Hjørring). »Iagttaget i Jylland i Begyndelsen af Maaneden paa Frugten — ikke udbredt senere —. Paa Øerne meget mere udbredt« (Chr. A. Nørholm, Stensballe). »Enkelte Sorter som Clara Frijs og Graapære har stærke Angreb« (A. Dalskov, Gentofte). Paa mange Sorter ses mange Steder Pletter paa Frugterne« (M. Sørensen, Esbjerg).

Graaskimmel (*Monilia laxa f. mali*) optræder meget varierende paa Æble, 3 Indberettere har intet Angreb set, 6 karakteriserer Angrebene som ikke almindelige og svage, 11 melder om almindelige svage Angreb, 10 om stærke, men ikke almindelige Angreb, medens endelig 14 karakteriserer Angrebene som almindelige og stærke.

Som angrebne nævnes hyppigst Filippa, Bismarck, Dronning Louise, Keswick Codlin og endvidere mindre hyppigt Cox' Orange, Cox' Pomona, Høve Reinet, Maglemer, Boiken, Graastener, Golden noble, Ribston, Skovfogedæble, Säfstaholm, Pigeon, Signe Tillisch, Pederstrup.

Af særlige Bemærkninger om Sygdommen maa nævnes: »Mere ond-artet end noget tidligere Aar, mange Steder saa alvorlig at 50—75 % af Blomsterskuddene er ødelagte« (M. E. Elting, Næstved). »Der har egentlig været færre Angreb end normalt, men de, der har været, har til Genæld flere Steder været meget stærke« (P. Helt, Karise). »Paa Maglemer og Graastener dræbes især Blomsterklaserne, paa Cox' Orange tillige i høj Grad Langskuddene« (A. Andersen Kjær, København). »Sprøjtning med Foraarskarbolineum (10 % i Bordeauxvædske) har med faa Undtagelser (maaske paa Grund af uheldigt Sprøjtetidspunkt) haft en god Virkning overfor Graaskimmel« (Hans Larsen, Svendborg).

Fra Esbjergegnens meldes om daarlige Resultater af Sprøjtning med

Abolin i Bordeauxvædske (M. Sørensen). Fra et andet Tilfælde i Jylland meldes ogsaa, at 10 % Mentin i 2 % Bordeauxvædske tilsyneladende ingen Virkning har vist. Det tilføjes imidlertid, at Sprøjtningen muligvis ikke har været grundigt udført, da der kun er brugt 1600 Liter Vædske til 2 Td. Land med 40-aarige Træer (A. Gylling, Aarhus). I Anledning af denne Bemærkning og de daarlige Resultater af Sprøjtning med Foraarskarbolineum er der al mulig Grund til at fremhæve, at hvor Sprøjtningen ikke er udført omhyggeligt, og der ikke er anvendt saa megen Vædske, at Træerne er blevet meget grundigt gennemvædede, kan man ikke vente tilfredsstillende Resultat. Foraarskarbolineum og Bordeauxvædske er en Sprøjtbevædske, der ikke rækker langt, der skal anvendes meget af den.

Graaskimmel (*Monilia laxa*) paa Pære er sjælden, der foreligger kun faa Meddelelser herom. Den er saaledes fundet i stærk Grad paa ældre Pæretræer paa Sydfyn (Chr. Greve, Vester Skerninge).

Graaskimmel (*Monilia laxa*) paa Kirsebær er baade udbredt og alvorlig. 16 Indberettere fordelt rundt omkring i Landet karakteriserer Sygdommen som almindelig udbredt og stærk, særlig paa Surkirsebær. Fra Sydsjælland skrives, at den er hyppig og særlig ondartet paa Alm. Surkirsebær og Ostheimer, medens Skyggemorel næsten ikke er angrebet i Aar (M. E. Elting). Fra Holbæk og Sorø Amt skrives: »Mange Surkirsebærtræer er totalt ødelagt« (Ejner Christensen).

Graaskimmel (*Monilia laxa*) paa Blomme er kun iagttaget enkelte Steder. Fra Skive meddeles, at en enkelt Mirabelle er ødelagt heraf (J. C. Myrhøj, Skive).

Æblemeldug (*Podosphaera leucothrica*) synes mere udbredt end sædvanlig og er ikke sjældent ret alvorlig, selv om den som Helhed i Betydning langt fra kommer op paa Siden af f. Eks. Graaskimmel og Skurv. Som angrebne Sorter fremhæves især Boiken og Bismarck, endvidere nævnes Bodil Neergaard, Graasten, Møllers Venus og Cox' Orange samt at mange Sorter uden nærmere Angivelse er angrebet. A. Andersen Kjær, København, fremhæver, at Angrebet især er alvorligt paa Podninger med unge kraftige Skud. I Vestsjælland er Angrebet let blevet standset ved Sprøjtning med Svovlkalk (A. Sauer, Slagelse). Paa Bornholm har Sprøjtning med 1 ‰ Salicylsyre givet ret tilfredsstillende Resultat (H. Nielsen, Nyker).

Blommepunge (*Taphrina pruni*) har været mere udbredt end normalt, især i Sydfyn har der været en Del Angreb paa Mirabel (A. Dalskov, Gentofte; Hans Larsen, Svendborg; Chr. Fick, Odense).

Stikkelsbærråberen (*Sphaerotheca mors uvæ*) er meget udbredt og ofte endog saa alvorlig, at det vist ikke er for meget sagt at dømme efter de 44 Indberetninger, vi har modtaget om den, at den i Aar mange Steder hærger Stikkelsbærråben i uhyggelig Grad over det meste af Landet, naturligvis mest i tætte, ubehandlede Plantninger. Fra selve København foreligger der som sædvanlig ingen Meddelelser om Angreb.

Nogle Udtalelser, der især viser den varierende Virkning af Sprøjtning, skal anføres: »Det er meget sjældent at se rene Stikkelsbær i Aar, Kobbersodavædske har ikke været særlig godt. Sæbe + Formalin har virket bedre« (Ejner Christensen, Slagelse). »Stærke Angreb ses paa Buske,

der har været sprøjtet med 5—6 % Blaasten i Vinter. Derimod ses saa godt som intet Angreb, hvor der er sprøjtet med alkalisk Kobbersodavædske, og i Almindelighed kan den uden Skadevirkning benyttes lidt længere end almindelig opgivet« (H. Nielsen, Nyker). »Det er lykkedes at holde Sygdommen nede ved Sprøjtning med alkalisk Kobbersodavædske« (Th. Pedersen, Hjordkær).

»Trods Sprøjtning med Kobbersodavædske før og efter Blomstringen og senere med Formalin er Angrebet stærkt« (H. Wedege, Haslev). »Der har været en Del Stikkelsbædræber, selv hvor der er foretaget baade Efteraars-, Vinter- og Foraarssprøjtning« (J. Thorsen, Vejen). »Formalin har hjulpet paa Skuddene ikke paa Bærrene« (A. Feilberg, Tysstofte). »Meget udbredt, særlig Achilles er mange Steder helt ødelagt« (M. E. Elting, Næstved). »Stærkere Angreb end de nærmest foregaaende Aar, Alkalisk Kobbersodavædske har i mange Tilfælde standset Angrebet« (P. Chr. Andersen, Hjørring). »Sæbe-Soda har virket fortrinligt« (J. Gergersen Dal, Mors).

»Hvor der er foraarssprøjtet med Svovlkalk 10:90, er Buskene praktisk talt fri for Dræberen, hvis blot Sprøjtningen er udført, efter at Knopperne er begyndt at bryde« (A. Gylling, Aarhus).

KØKKENURTER.

Løgskimmel (*Peronospora Schleideni*) er begyndt flere Steder.

Storknoldet Bægersvamp (*Sclerotinia sclerotiorum*) synes at være i stærk Tiltagen i disse Aar paa Agurk, Melon og Tomat paa Esbjerg-, Aarhus-, Koldingegnen (Lars Hansen).

»Brune Rødder« paa Tomater er ligesaa almindelige i Aar som tidligere (Verner Nielsen).

Bønnesyge (*Colletotrichum lindemuthianum*) har nogle Steder været slem i Fremavlén.

PRYDPLANTER.

Rosenmeldug (*Sphaerotheca pannosa*) er mange Steder alvorlig.

Stokroserust (*Puccinia malvacearum*) har flere Steder paa Sydfyn totalt ødelagt Stokroserne (Chr. Greve).

ANNA WEBER.

KORN.

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Ved Kolding er der bemærket et ret stærkt Angreb af Havreaal (Jes Nielsen), ved Haslev ret alvorlige Angreb i mange Marker (K. Møller) og ved Roskilde paa en Ejendom med let Jord, der har været stærkt kalktrængende, hvorfor Havredyrkning sikkert har været hyppigt praktiseret (M. Greve).

Smælderlarver (*Agriotes spp.*) har fuldstændig ødelagt Dele af en sentsaaet Havremark paa Kærjord, der blev opløjet i Foraaret (M. Greve, Roskilde).

Oldenborrelarver (*Melolontha vulgaris*). Efter Indberetningerne

i Maj Maaned at dømme kunde der ventes stærke Angreb af Oldenborrelarver; men Beretningerne fra Juni lyder dog ret beroligende. Fra Næstved skrives: »Der forekommer spredte Angreb i Syd-Østsjælland, men der frygtes for større Skade, naar Roerne bliver større« (P. Grøntved), fra Lolland: »Et enkelt stærkt Angreb ved Sakskøbing ellers kun enkelte spredte Larver (H. H. Holme Hansen). I de øvrige Steder af Landet er der enten ikke bemærket noget Angreb eller i det mindste kun ubetydelige.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Der har været meget udbredte og stærke Angreb, navnlig i Syd-, Vest- og Nordjylland, medens Angreb i Østjylland og paa Øerne har været sjældne. Det er som sædvanlig fortrinsvis paa lave Jorder, at Larverne har hærget, medens Angreb paa Agermarken synes sjældnere end Tilfældet har været i de senere Aar. Fra Ringkøbing skrives: »Ualmindelig ondartede Angreb. Snese af Hektar ødelagt. Giftklid har mange Steder begrænset Angrebet« (A. Skarregaard). Fra Brørup: »Den kultiverede Bække Mose er næsten ødelagt af Stankelbenlarver i Aar« (Johs. Dons Christensen), fra Dybvad: »Stærke Angreb paa Hjallerupegnen. Efter Købmændenes Angivelse er der solgt meget Schweinfurtergrønt til Bekæmpelse« (L. K. Emmersen), fra Ejstrupholm: »Larverne fortsætter flere Steder Ødelæggelserne i om-saaet Korn« (P. Trosborg). Giftklid har som sædvanlig haft stor Betydning for Bekæmpelsen, men desværre kan Virkningen nu og da være for ringe, vel oftest naar den ikke er anvendt i rette Tid.

Det fremhæves fra flere Sider, at Stankelbenangrebet i Aar er fortsat usædvanligt langt ind i Juni Maaned, sikkert en Følge af det kølige Foraar. Fra Holstebro skrives f. Eks.: »Angrebet har varet meget længe, idet der paa Grundlovsdagen var mange halvt udviklede Larver, der kunde fortsætte Gnavet til ca. 1. Juli« (P. O. Overgaard).

KLØVER OG GRÆS.

Kløveraal (*Tylenchus dipsaci*). Ved Roskilde er der i flere Marker konstateret alvorlige Angreb baade i Foderrødkløver og Frøerødkløver (M. Greve).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Angrebet synes i Aar i højere Grad end sædvanligt at være bemærket i Græsmarker, og der har været stor Interesse for en Bekæmpelse med Schweinfurtergrønt, men samtidig betydelig Betænkelighed af Hensyn til Giftfaren for Kvæget. Fra Tylstrup skrives om Virkningen af Giftklid i Græsmark: »Den 3. Juni udstroedes Giftklid (Schweinfurtergrønt) paa 0,5 ha og Dagen efter kunde der gennemsnitlig findes 25 Larver pr. Kvadratalen paa det meste af Arealet« (Sv. Svendsen). »I Græsmarken er prøvet Giftklid med Schweinfurtergrønt eller med Cryocid, men her virkede Schweinfurtergrøntet betydelig bedre end Cryocidet« (L. Nørgaard).

KORSBLOMSTREDE.

Kaalthrups (*Thrips angusticeps*) er bemærket ved Tune (Helge Drewsen).

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). De stærke Angreb i Maj Maaned er hist og her fortsat i Juni, og en Del Marker (Kaalroer) maatte saas om (L. Nørgaard, Bredebro; Viggo Nielsen, Højer; Jes Nielsen, Kolding; Johs. Dons Christensen, Brørup; A. K. Roelsgaard, Hurup; J. Gregersen Dal, Aars; Chr. Straarup, Sjlund; S. Larsen Sørensen, Korinth; K. Møller, Haslev; K. M. Nielsen, Roskilde, o. fl.). Adskillige Steder fortsattes Angrebet i de omsaaede Marker, men ellers har det i Juni Maaned mest været Eftervirkningerne af Angrebet i Maj, som er bemærket. Fra Rønde skrives, at Bekæmpelsen i det tørre Vejr har været vanskelig paa knoldet Lerjord (Nørgaard Pedersen).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*) har adskillige Steder i Jylland været paa Færde i Roemarken.

Krusesyge-Galmyg (*Contarinia nasturtii*). Fra forskellige Egne i Landet foreligger der Indberetning om begyndende Angreb, som maaske vil udvikle sig til slemme Eftersommerangreb. Fra Nyker skrives: »Krusesyge i Kaalroer er iagttaget nogle Steder, hvor Angrebet har været meget stærkt, mindst 80 % af Planterne havde Angreb« (H. Nielsen), fra Aalborg: »Angreb af Krusesyge-Galmyg breder sig stærkt og vil sikkert faa et stort Omfang i Aar« (J. Chr. Andersen-Lyngvad) og fra Hobro meldes ligeledes om stærke Angreb (Harald Rasmussen). Ved Svendborg har J. O. Maegaard set Masser af Krusesyge-Galmyg sværme i en Kaalroemark, og en Del Planter har allerede Præg af Larvernes Angreb.

Kaalfluens Larve (*Chortophila brassicae*) har paa Bornholm gjort en Del Skade i Kaalroemarken (H. Nielsen).

BEDER.

Den plettede Skjoldbille (*Cassida nebulosa*) er enkelte Steder iagttaget i stor Mængde (A. P. Aidt, Viborg).

Aadselbiller (*Blitophaga opaca*). I Østjylland har Angreb været ret almindelige og nogle Steder alvorlige, medens Angreb andre Steder i Landet enten har været sjældne eller svage. Fra Kolind skrives: Angrebene har været ret stærke, men ved tidlig Udstrøning af Giftklid er disse afværget, saaledes at Skaden bliver meget lille« (E. Staunskjær), fra Tørring: »Aadselbillerne har i nogle Marker været slemme. Udtyndingen af Roerne maatte i mange Tilfælde udsættes, hvilket i høj Grad har skadet de i Forvejen sent saaede Roer« (F. Bek Pedersen), fra Rønde: »Næsten alle Bedemarkerne har været angrebne, dog kun faa sværere Angreb« (C. Nørgaard Pedersen). Ved Grenaa blev 3 Angreb bekæmpet med Giftklid (A. Larsen-Ledet) og ved Roskilde standsedes nogle Angreb efter Sprøjtning med Schweinfurtergrønt (M. Greve). Uden for Østjylland rapporteres der kun sværere Angreb fra Bredebro, hvor flere Marker maatte saas om (L. Nørgaard).

Bedefluens Larve (*Pegomyia hyoscyami*) er almindelig ved Tune (Helge Drewsen).

FRUGTTRÆER, FRUGTBUSKE o. a.

Bladlus (*Aphididae*). Angrebene begynder at tage til paa Frugttræerne, særlig paa Blomme kan der være mange Lus. Paa Æble bemær-

kes noget hyppigere end sædvanligt de stærkt røde Bladgaller, frembragt af *Aphis crataegi*, der er værtskiftende med Gulerod, som angribes under Jorden. Som Skadedyr er denne Art uden Betydning.

Blodlus (*Schizoneura lanigera*). I Sønderborg og Odder er set stærke Angreb af Blodlus i 3—4 Haver hvert Sted (A. Gylling), ogsaa andre Steder, bl. a. ved København, har den gjort sig bemærket.

Gaasebiller (*Phyllopertha horticola*). I store Dele af Jylland har Billerne sværmet meget stærkt og gjort betydelig Skade, ogsaa i Nordsjælland er der observeret mange Biller og en Del Skade i Haverne. Forsøg udført i Jylland viste, at Pudring med Derrispudder virkede udmærket. Af nogle Indberetninger fremgaar det, at Sprøjtning med Svovlkalk, Nikotin og Blyarsenat ogsaa har virket efter Ønske. Det er dog bedst, hvis man kan undgaa Blyarsenat paa dette sene Tidspunkt.

I Sønderjylland har Angrebene ofte været alvorlige. Fra Bredebro skrives saaledes: »Efter de meget slemme Angreb af Larver i Græsmarker sidste Efteraar optraadte Billerne talrigt. Mange Steder staar Træerne næsten uden Blade« (L. Nørgaard). Fra Hjordkæregnen: »Uhyre almindelige i de varme Dage i Juni. Billerne væltede op af Jorden« (A. B. Andersen). »Ondartet som de to sidste Aar. Særlig Skade paa Æbler og Rosenknopper« (Th. Pedersen). Ogsaa fra Aabenraa meldes om en Del Skade, særlig i Amtets vestlige Del (L. Ravn). Omkring Vejen har Billerne ogsaa gjort Skade (J. Thorsen). Der skrives endvidere: »Fra Grindsted over Holsted til Kalvsund ved Ribe meget kraftige Angreb, der aftager noget til begge Sider, saa der ingen Angreb er truffet ved Kysten, f. Eks. ved Ribe. Det gik særlig ud over Æble, Rosa rugosa, Hindbær, Birk, Hassel, Iris m. m. (M. Sørensen). Ved Studsgaard var Angrebene voldsomme, der pudredes med Derris, og Billerne laa i store Mængder døde paa Jorden (N. C. Jensen). Angrebsstyrken varierede meget: »I Vestjylland omkring Hoven og Skern var det værre end i 1935. I Midtjylland omkring Farre, Tinneth og Givskud var det ikke saa slemt som tidligere. I en Have mente man at kunne holde Angrebet nede ved Sprøjtning med Katakilla« (A. Gylling). Ved Skive var Angrebet svagere end sidste Aar (J. C. Myrhøj), og ved Hornum fandtes enkelte Angreb paa Frugttræerne (H. Sørensen).

Blommehvepsen (*Hoplocampa fulvicornis*). I talrige Beretninger omtales alvorlige Angreb af dette Skadedyr. Det angives i en Del Tilfælde, at Sprøjtning med Blyarsenat har virket godt. Om Sprøjteskade meldes endnu intet, men vi har jo ogsaa set, at den kan vise sig forbavsende sent.

Pærehveps (*Hoplocampa brevis*). Denne Art, der hidtil har været uden nævneværdig Betydning har gjort Skade en Del Steder i Aar. Fra Svendborg skrives saaledes: »Angreb i en Del Haver. I en Have særlig ondartet« (H. Larsen). Fra Skive meldes, at Angrebene af Hvepse er værre paa Pære end paa Æble (J. C. Myrhøj).

Stikkelsbærhvepsen (*Pteronus ribesii*). Der er indløbet talrige Beretninger om slemme Angreb. Vore Forsøg viste en god Virkning af Sprøjtning med Cryocid i Styrken 1 %.

Pæregalmyggen (*Contarinia pyrivora*). Fra mange Egne af Lan-

det meldes om slemme Angreb. Snart udpeges den ene snart den anden Sort som stærkest angrebet.

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*) er jævnt udbredt og optræder hist og her i alvorlig Grad, navnlig hvor Træerne ikke er svovlbehandlede.

Stikkelsbærmider (*Bryobia ribis*) er set flere Steder. I en Have ved Svendborg fandtes de saaledes paa alle Buskene (H. Larsen).

KØKKENURTER.

Jordbærbladhvepsen (*Blennocampa geniculata*) har som allerede nævnt optraadt talrigt i Aar. Sprøjtning med Nikotin plus Sæbe har ejendommeligt nok vist sig utilstrækkeligt, medens saavel Pudring som Sprøjtning med Cryocid virkede udmærket (Grethe Langsø Nielsen).

PROSPER BOVIEN.
